

ХРИСТИЯНСТВО І ПРИРОДА

*Я не був ані пророком, ані сином пророка не був я.
Я пастухом був і порав сикомори.*

Пророк Амос
(Амос 7:14–15, пер. І. Хоменка)¹

І кожному дереву кланяться хочеш,
Неначе Ассізький Франциск.
Без остраху ступиш у п'їтьмі – у ночі ж,
Щоб потім зустрінути блиск.

І горам, і гаю – тепер пам'ятати
У праху багрянному крок.
І зрушувеш гори, і камені, й ґрати,
Вважаючи: ти не пророк,

А посланий просто – так, і від отари,
Хоч таїни відаєш ти.
І чуючи слово з огненної хмари,
Ти забраний од самоти.

І, зморено рушивши в сонячній далі,
Побачиш і полум'я, й дим.
...Розв'язаний ремінь у пилу сандалій.
Ти сядеш на шляху своїм,

Немовби зупинишся... Лишиться малість –
Не лячно увяних потвор.
Ти створений з деревом кожним вітатись
І гледіти свій сикомор.

*10–11.09.2019, Усікновення глави
Йоанна Предтечі, м. Буча*

¹У перекладі І. Огієнка: «Я не пророк, і не син я пророків, – я пастух та оброблювач диких фіґовиць. І взяв мене Господь від отари...». – *Прим. авторки.*